

РЕШЕНИЕ

№ 11167

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12414** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Л. Х., в качеството му на едноличен търговец „Д. Л. 75“, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д. Т., срещу Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент № 01-6500/722#6 от 31.01.2022 г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2014 – 2020, за кампания 2020, издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ).

В жалбата се твърди, че уведомителното писмо е незаконосъобразен и немотивиран административен акт, издаден при съществено противоречие с материалния закон. Навеждат се доводи за наличие на отменителни основания по чл. 146 от АПК. Счита се, че не е спазена формата на акта, поради липса на мотиви; не са посочени конкретни фактически основания, свързани с хипотезите на чл. 18, ал. 3, т. 1 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР 2014 – 2020, както и не е конкретизирана нарушената норма; не са обсъдени представените от жалбоподателя доказателства и изразени възражения във връзка с прекратяване на ангажимента. Твърди се, че посоченото основание за прекратяване на ангажимента по чл. 18, ал. 3, т. 1 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. не е налице и не съответства на действителните факти; налице са били форсмажорни и изключителни обстоятелства по смисъла на § 1, т. 8, б. „б“ от ДР на Наредба № 7 от 24.02.2015г., представляващи влошено здравословно състояние на жалбоподателя, в резултат от

което има лекарско предписание да не се натоварва. Позовава се на чл. 77, § 2, б. „а“, във вр. с чл. 2, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, които, според жалбоподателя, имат пряко приложение с оглед примата на правото на ЕС пред вътрешното. Иска се отмяна на оспорения акт. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Т. поддържа подадената жалба. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира разноски по делото, съобразно представен списък.

Ответникът - заместник изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, не се явява и не се представлява. С представена молба от 26.02.2025г. чрез юрк. Т. Ц. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Производство по адм. дело № 12414/2024г. по описа на АССГ, III отделение, 10-ти състав е второ по ред за разглеждане пред първоинстанционния съд във връзка с Решение №13237 от 05.12.2024г. по адм. дело 5077/2024г. на Върховен административен съд, с което е отменено Решение № 1409 от 05.03.2024г., постановено по адм. дело № 2287/2023г. на АССГ и делото върнато за ново разглеждане.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Жалбоподателят Д. Л. Х., в качеството му на ЕТ „Димитър Лазаров 75“, ЕИК[ЕИК] е подал заявление за подпомагане, форма за ЕТ/юридически лица, с УИН 22/230519/95078 с вх. № 19053844 от 08.05.2019г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020г. С уведомително писмо изх. № 02-220-2600/3169 от 13.12.2019 г. на ЕТ „Димитър Лазаров 75“ е съобщено, че е одобрен за участие в 5-годишен ангажимент за извършване на дейности по направление „Традиционни практики за сезонна паша (пасторализъм) от посочената мярка. С посоченото писмо са изяснени условията на поетия ангажимент и задълженията на земеделския стопанин. Към него са приложени таблица № 1 на одобрените и неодобрените за участие площи и таблица № 2 на одобрените за участие животни с техните идентификатори по направление „Традиционни практики за сезонна паша (пасторализъм)“ от мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР за периода 2014 - 2020 г.

Със заявление за подпомагане/плащане № 22/230519/95078 от 09.05.2019 г. жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане по Схема за единно плащане на площ (СЕПП), Схема за преразпределително плащане (СПП), Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП), Схема за обвързано подпомагане за месодайни крави и/или юници (СМКЮ), мярка 10 „Агроекология и климат“ и компенсаторни плащания в планински райони (подмярка 13.1/НР1). Заявено за подпомагане е направление „Традиционни практики за сезонна паша (пасторализъм).

От представените по делото материали безспорно се установява, а и между страните не се спори, че за следващата година – кампания 2020г. жалбоподателят не е представил заявление за подпомагане по мярка 10 „Агроекология и климат“.

С уведомително писмо, изх. № № 01-6500/722 от 04.02.2021 г. от заместник изпълнителния директор на ДФЗ П. С., на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, Д. Л. Х. е уведомен, че се открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. В писмото е посочено, че производството се открива, тъй като при извършване на административни проверки на основание чл. 52, ал. 1 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент ДФЗ – РА е установила, че Д. Х. не е подал заявление за плащане по направление „Традиционни практики за сезонна паша на животните (пасторализъм)“ през кампания 2020г. Посочено е, че съгласно чл. 8 от Наредба № 7/24.02.2015 г. земеделският стопанин следва да подава заявление за плащане за всяка година от поетия ангажимент, с изключение на първата, като съгласно чл. 18, ал. 3, т. 1 от същия подзаконов нормативен акт неподдаването на заявление за плащане е основание за възстановяване на получената финансова помощ или част от нея, на основание чл. 18, ал. 4 от Наредбата. Указано му е, че има 7-дневен срок за подаване на възражения и допълнителни доказателства, относими към изложените констатации. Жалбоподателят е подал възражение вх. № 01-6500/722 от 22.06.2021г. до ДФ „Земеделие“, с което е изразил несъгласие относно прекратяване на многогодишния му ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ по направление „Традиционни практики за сезонна паша на животните (пасторализъм) през кампания 2020г. Посочил е наличието на форсмажорни и изключителни обстоятелства по см. на пар. 1, т. 8, б. „б“ от ДР на Наредба № 7/24.02.2015г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., свързани със здравословното му състояние. Заявил е искане ангажиментът да бъде прекратен, без да се изисква възстановяване на суми. Към възражението Д. Х. е приложил Експертно решение № 1469 от 070 от 16.04.2020г., Епикриза, издадена от Университетска болница „А.“ за периода 10.11.2019г. – 12.11.2019г., както и Медицинско направление за ТЕЛК № 117 от 19.11.2019г. Съгласно представеното експертно решение Д. Л. Х. е с 50 % трайно намалена работоспособност, с посочена дата на инвалидизиране – 16.04.2020 г., с валидност от 3 години – до 01.04.2023 г. В решението е отразено общо заболяване – обструктивна сънна апнея, тежка ст. ИБС, нестабилна стенокардия, едноклонова коронарна болест, ПКИ с ДЕС на ЛАД, арт. хипертония 3 ст., хипертонично сърце. В мотивите на решението е посочено, че през 2017г. Х. е лекуван стационарно за установена едноклонова коронарна болест, наложила ПКИ с ДЕС на ЛАД. Съгласно обстоятелствената част на представената епикриза пациентът Д. Х. е постъпил на 10.11.2019г. в Университетска болница „А.“ за пореден път, с оплаквания от гръдна болка, стягане зад гръдната кост и сърцебиене, появяващи се без ясна връзка с физически усилия, като оплакванията са от 2-3 години и се засилили в деня на хоспитализацията. Издадено му е медицинско направление за ТЕЛК № 117 от 19.11.2019 г.

В хода на съдебното дирене е представено и експертно решение № 91271 от 05.04.2023г., издадено от ТЕЛК, Втори състав към Университетска Първа МБАЛ – С. „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД, с валидност 3 години, до 01.04.2026 г., с което е определена неработоспособност на Д. Х. в размер на 79 % в резултат на общо заболяване – апнея по време на сън, с посочени противопоказания „ТФТ“.

С Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент № 01-6500/722#6 от 31.01.2022 г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР 2014 – 2020 за кампания 2020г., издаден от заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“

възраженията на Д. Х. са приети за неоснователни. Изложени са мотиви, че съгласно чл. 8 от Наредба № 7/24.02.2015 г. земеделският стопанин следва да подава заявление за плащане за всяка година от постия ангажимент, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено и одобрено „Заявление за подпомагане“, което през първата година е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане“. Съгласно чл. 18, ал. 3, т. 1 от същия подзаконов нормативен акт неподдаването на заявление за плащане е основание за възстановяване на получената финансова помощ или част от нея на основание чл. 18, ал. 4 от Наредбата. На осн. чл. 18, ал. 3, т. 1 и чл. 52, ал. 1 от Наредба № 7/24.02.2015г. ДФЗ - РА е прекратил агроекологичния ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ с направление „Традиционни практики за сезонна паша на животните (пасторализъм), като е счел, че изложените мотиви са в съответствие с чл. 63, т. 1, във вр. с чл. 77, т. 4, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 1306 на ЕП и на Съвета от 17.12.2013г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и на осн. чл. 18, ал. 3, т. 1 и чл. 52, ал. 1 от Наредба № 7/24.02.2015г.

По делото, освен административната преписка, са събрани нови писмени и гласни доказателства.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Р. Дотин и Г. Е., отразяващи техни преки и непосредствени впечатления относно здравословното състояние на жалбоподателя Л. и затрудненията му в тази връзка да извежда животните си до определеното му пасище в природен парк „Р.“. Показанията са обективни, вътрешно непротиворечиви и съответстващи на останалия доказателствен материал по делото- представените медицински документи, от които и без специални знания се извежда недоброто здравословно състояние на Л. и много затруднена възможност да работи.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен в оспорената част, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент № 01-6500/722#6 от 31.01.2022 г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2014 – 2020 за кампания 2020 е валиден административен акт. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателна агенция е специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на законодателството на Европейския съюз. Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е и изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност, и я представлява, в рамките на неговата компетентност. На основание чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП той може да делегира правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник изпълнителните директори и на директорите

на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Актът за прекратяване на агроекологичен ангажимент е издаден от заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" – П. С., на когото изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е делегирал, на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2, 4 и 6 от ЗПЗП, чл. 10, т. 1, т. 2, т. 7 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ и Решение на УС на ДФ „Земеделие“ по т. 6.2 от протокол № 114 от 15.06.2017г. правомощията си със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019г. по издаване и подписване на всички актове за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“, мярка 10 „Агроекология и климат“ и мярка 11 „Биологично земеделие“. Следователно, оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, поради което е валиден административен акт.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието на административния акт с материалния закон съдът счита, следното:

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 7 от 24.02.2015г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 Агроекологичните дейности по направленията по чл. 3 се прилагат за период от пет последователни години. Според ал. 2 на същата разпоредба срокът по ал. 1, 4 и 5 започва да тече от началото на годината на подаване и на одобрение на "Заявлението за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане".

След проведени административни проверки, на осн. чл. 52, ал. 1 от Наредба №7 от 24.02.2015г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент, ДФЗ - РА е установило, че жалбоподателят не е подал Заявление за плащане по направление „Традиционни практики за сезонна паша на животните (пасторализъм)“ през кампания 2020. При така установено административният орган е преценил, че е приложима разпоредбата на чл. 18, ал. 3, т. 1 от посочената наредба, съгласно която Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, едновременно прекратява агроекологичния ангажимент и предприема действия по възстановяване на получената финансова помощ по съответното направление съгласно условията на ал. 4, когато земеделските стопани: 1. преустановят прилагането на поетите агроекологични задължения по съответното направление преди изтичане на сроковете по чл. 8 или не са подали заявлението за плащане по чл. 8, ал. 2 за одобрени площи и/или животни и/или не са заявили площи и/или животни със съответния агроекологичен код на извършваните дейности по приложение № 5.

Съгласно чл. 18, ал. 5 от Наредба № 7 от 24.02.2015г. в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства агроекологичният ангажимент по съответното направление се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделските стопани финансова помощ. Съгласно ал. 6 на същата разпоредба случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните

доказателства (документи, издадени от компетентен административен орган) се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА, от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него лице или от неговите правоприменници в рамките на 15 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него лице, или неговите правоприменници, са в състояние да направят това. Според пар. 1, т. 8. "Форсмажорни или изключителни обстоятелства" са обстоятелства по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета. В съображение пето от преамбюла на този регламент е посочено следното:" За да се осигури съгласуваност между практиките на държавите членки и хармонизирано прилагане на клаузата за непреодолима сила от държавите членки, в настоящия регламент следва да се предвидят, където е целесъобразно, изключения в случай на непреодолима сила и извънредни обстоятелства, както и неизчерпателен списък с възможни случаи на непреодолима сила и извънредни обстоятелства, които да бъдат признати от компетентните национални органи. Тези органи следва да вземат решения относно непреодолима сила и извънредни обстоятелства за всеки отделен случай въз основа на относими доказателства и като прилагат понятието за непреодолима сила от гледна точка правото на Съюза в областта на селското стопанство, включително съдебната практика на Съда". Според постоянната практика на Съда на ЕС в контекста на регламентите, регулиращи селското стопанство (вж. т. 19 от решението от 17.10.2002 г. по дело C-208/01 I. Perras Medina e Consejeria de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha, т. 34 от решението от 09.08.1994 г. по дело C-347/93 Belgian State v Boterlux SPRL и др.) форсмажорните обстоятелства не се ограничават единствено до абсолютната невъзможност за изпълнение, а са дефинирани като "...необичайни и непредвидими обстоятелства, извън контрола на съответния оператор, последствията от които, въпреки упражняването на цялата дължима грижа, не биха могли да бъдат избегнати"

Отделно от горното, разпоредбата на чл. 77, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и

(ЕО) № 485/2008 на Съвета, предвижда, че не се прилагат административни санкции, когато неспазването се дължи на „непреодолима сила“ и „извънредни обстоятелства“.

Съгласно чл. 2, § 2, от Регламента „непреодолима сила“ и „извънредни обстоятелства“ могат да бъдат признати по-специално в следните случаи: а) смърт на бенефициера; б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера; в) тежко природно бедствие, което е засегнало сериозно стопанството; г) случайно унищожение на постройките за животни на стопанството; д) епизоотия или болест по растенията, която е засегнала съответно част или всички селскостопански животни или земеделски култури на бенефициера; е) отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението.

В случая до Д. Л. е изпратено уведомително писмо с изх. № 01-6500/722 от 04/02/2021г., съгласно което ДФЗ – РА е предприел действия по прекратяване на агроекологичния му ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ с направление „Традиционни практики за сезонна паша на животните (пасторализъм)“, като му е дадена възможност да депозира възражение и да представи допълнителни доказателства, относими към изложените в писмото констатации.

Жалбоподателят Л. е депозирал възражение с вх. № 01-6500/722/22.06.2021, в което е посочил настъпване на непредвидени обстоятелства, свързани със здравословното му състояние. Изложил е, че в края на 2019г. поради влошаването на здравословното му състояние претърпял операция, при която му били поставени 2 бр. стент на сърцето и му била поставена диагноза „едноколонова коронарна болест“. Последната била съпътствана с лесна уморяемост и задъхване, като съгласно предписанията на Експертната лекарска комисия за противопоказни условия на труд му бил му било посочено „без тежък физически труд“. Във връзка с посочените обстоятелства жалбоподателят е представил Експертно решение № 1469 от 070 от 16.04.2020г., Епикриза, издадена от Университетска болница „А.“ за периода 10.11.2019г. – 12.11.2019г., както и Медицинско направление за ТЕЛК № 117 от 19.11.2019г. Съгласно представеното експертно решение Д. Л. Х. е с 50 % трайно намалена работоспособност, с посочена дата на инвалидизиране – 16.04.2020 г., с валидност от 3 години – до 01.04.2023 г. В решението е отразено общо заболяване – обструктивна сънна апнея, тежка степен Ишемична болест на сърцето, нестабилна стенокардия, едноклонова коронарна болест, ПКИ с ДЕС на ЛАД (Перкутанти

Коронарни Интервенции със стенд), арт. хипертония 3 ст., хипертонично сърце. В мотивите на решението е посочено, че през 2017 г. Х. е лекуван стационарно за установена едноклонова коронарна болест, наложила ПКИ с ДЕС на ЛАД. Съгласно обстоятелствената част на представената епикриза пациентът Д. Х. е постъпил на 10.11.2019 г. в Университетска болница „А.“ за пореден път, с оплаквания от гръдна болка, стягане зад гръдната кост и сърцебиене, появяващи се без ясна връзка с физически усилия, като оплакванията са от 2-3 години и се засилили в деня на хоспитализацията.

Съдът приема, че в така депозираното възражение са налице данни за форсмажорни обстоятелства, признати по силата на чл. 2, § 2, б. "б" от Регламента в случая на дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера. Както е посочено в Регламента, органите следва да вземат решения относно непреодолима сила и извънредни обстоятелства за всеки отделен случай въз основа на относими доказателства и като прилагат понятието за непреодолима сила от гледна точка правото на Съюза в областта на селското стопанство, включително съдебната практика на Съда"), при примерна, а не изрична дефиниция на понятията, като в Регламента е дадена примерна дефиниция, която може да се съотнесе към настоящия казус.

Касае се до дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера, установена по законовия ред и от компетентния за това орган с решение на ТЕЛК, която нетрудоспособност му е попречила да осъществява дейността си. Понятието „професионална нетрудоспособност“ няма легална дефиниция в националното законодателство, нито в наднационалното законодателство.

Съгласно съдебна практика на СЕС и изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа на равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държава членка с оглед на определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза. Освен това значението и обхватът на термините, на които правото на Съюза не дава никаква дефиниция, следва да се определят в съответствие с обичайното им значение, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани с правната уредба, от която са част (решение от 27 януари 2022 г., *Zinvtnes parks*, C-347/20, EU:C:2022:59, т. 42 и 39)

На плоскостта на горното, съдът прави извод, че употребеното понятие в Регламента „професионална нетрудоспособност“ не е препращащо и не следва да се възприема като „професионална болест“, което понятие,

залегнало в КСО е във връзка с нуждите на социалното осигуряване и процедурите за ефективна система за управление на безопасността на труда и опазване на здравето при работа;

Понятието не е изрично дефинирано и в Регламент 1306/2013 г., касае се за примерно посочване, поради което смисълът му се извежда от духа на целия наднационален акт и конкретните разпоредби, във връзка с които е употребен. Професионалната нетрудоспособност следва да се тълкува в смисъл на загубена способност да се изпълняват задълженията, свързани с тази професия/дейност, във връзка с която е агроекологичния ангажимент. На плоскостта на конкретния казус се касае за земеделски стопанин, задължен по силата на агроекологичния ангажимент да извежда на паша 50 овце или 10 говеда; да спазва нормите за натоварване на пасищата, одобрени от дирекция национални паркове и да извежда животните на паша най-малко три месеца в годината. Представените медицински документи установяват, че жалбоподателят има множество заболявания, заради които работоспособността му е намалена, както и изрично е посочен в решението на ТЕЛК за негоден за ТФР. Съдът взе предвид и представените в хода на съдебното производство от жалбоподателя доказателства Експертно решение № 91271 от 66/05.04.2023г., издадено от ТЕЛК Втори състав към Университетска Първа МБАЛ – С. „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД, с валидност 3 години, до 01.04.2026 г., с което е определена трайно намалена неработоспособност на Д. Х. в размер на 79 % в резултат на общо заболяване – апнея по време на сън, с посочени противопоказания „ТФТ“.

Съобразиха се показанията на св. Р.Дотин, че определените пасища на жалбоподателя Л. се намират на висока надморска височина и до тях няма път; през 2019г. жалбоподателят се оплаквал, че му е трудно да се качва и че подлежи на операция на сърцето, а след това е спрял да отглежда животни, разпродад ги е, тъй като нямало кой да му помага.

Св. Г. Е. заявява, че до местността с пасищата на жалбоподателя Л. се ходи четири – пет часа и не може да се стигне с кола или джип, както и че пасищата не са равни, а много стръмни. Свидетелят заявява, че през 2019г. лично е помагал на жалбоподателя да извежда кравите; запознат е със здравословните му проблеми; знае, че е бил хоспитализиран в С. във връзка с операция на сърцето. След интервенцията и лечението е приключил с животновъдната дейност.

Съгласно чл. 18, ал. 6 от Наредба № 7/24.02.2015г. случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства (документи, издадени от компетентен административен орган) се съобщават в писмена форма наДФЗ - РА, от земеделския

стопанин или от друго упълномощено от него лице или от неговите правоприменители в рамките на 15 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него лице, или неговите правоприменители, са в състояние да направят това.

По изложените доводи съдът приема, че жалбоподателят е уведомил административният орган на 22.06.2021г. за наличието на форсмажорни обстоятелства, като е приложил и необходимите за това доказателства. Цитираното възражение от 22.06.2021г. безспорно изпълнява изискванията на писмено уведомяване на компетентния административен орган за наличието на форсмажорни обстоятелства. В случай, че органът е счел, че същото не доказва твърдените обстоятелства или не е било подкрепено с достатъчно доказателства е следвало да уведоми за това едноличния търговец, тъй като посоченото не го освобождава от извършване на такава преценка, след като са наведени доводи в тази насока.

С оглед гореизложеното съдът намира, че сочените от жалбоподателя причини попадат в дефиницията на форсмажорни обстоятелства по смисъла на чл. 2, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и § 1, т. 8 от ДР на Наредба № 7 от 24.02.2015 г., в светлината на тълкуването на това понятие в практиката на Съда на ЕС, които обстоятелства изключват отговорността на Д. Л. Х., в качеството си на ЕТ „Димитър Лазаров 75“ при неизпълнението на визираните в оспореното решение нормативни и договорни задължения.

Следва да се има предвид и текста на съображение двадесет и второ от преамбюла на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета, според което прилагането на финансова корекция следва — при строго спазване на принципа на пропорционалност — да взема предвид степента на усвояване и външните фактори, допринесли за неуспеха. Финансови корекции не следва да се прилагат, когато целите не са постигнати поради въздействието на социално-икономически или екологични фактори, съществени промени в икономическите или екологичните условия в дадена държава-членка или поради други форсмажорни причини, които оказват сериозно въздействие върху изпълнението на съответните приоритети. Същата идея, а именно да не се носи отговорност в случаи на неизпълнение поради непреодолима сила, е залегнала в чл. 64, § 2, б. "а" и чл. 77, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) № 1306/2013, които разпоредби предвиждат, че в тези случаи не се налагат административни санкции.

Поради всички изложени обстоятелства, оспорваният административен акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора, претенцията за присъждане на направените разноски от страна на жалбоподателя се явява основателна, като Държавен фонд „Земеделие“ – [населено място] следва да му заплати сумата от 3050 лева, представляващи разноски за държавна такса в размер на 50 лв. адвокатско възнаграждение в размер на 1100 лв. за представителство по адм. дело № 2287/2023г. пред АССГ, адвокатско възнаграждение в размер на 1100 лв. за представителство по адм. дело №5077/2024г. пред ВАС, както и 800 лв. адвокатско възнаграждение за представителство по настоящото производство. Настоящият състав приема за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, предвид фактическата и правна сложност на делото, проведените съдебни заседания и ангажираността на процесуалния представител на жалбоподателя с правния спор.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 10-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Л. Х., в качеството му на ЕТ Д. Л. 75, ЕИК[ЕИК], Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент № 01-6500/722#6 от 31.01.2022 г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2014 – 2020 за кампания 2020, издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ).

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", за ново произнасяне съобразно дадените указания в мотивите към решението, по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" – [населено място], да заплати на Д. Л. Х., в качеството му на ЕТ Д. Л. 75, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 3050 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от неговото съобщаване на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.